

Nedělní evangelium: Radost z kříže

Evangelium a nedělní komentář
pro 4. neděli postní (Cyklus B).
Svatý týden se stále více blíží;
církev nás zve, abychom sdíleli
naši radost z lásky, kterou nám
Kristus prokázal svým křížem a
zmrtvýchvstáním.

09.03.2024

Evangelium (Jan 3,14-21)

Ježíš řekl Nikodémovi: „Jako Mojžíš
vyvýšil na poušti hada, tak musí být
vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo

věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

Komentář

„Vesel se, Jeruzaléme“: první slova vstupní antifony dávají název této čtvrté postní neděli, která se proto

nazývá „Lætare“. Neděle radosti, protože Svatý týden se už blíží. Radosti, kterou liturgie projevuje také růžovou barvou ornátu, který kněz nosí při mši. První čtení připomíná utrpení vyvoleného národa v babylonském vyhnanství a to, jak byl díky králi Kýrovi vysvobozen z otroctví a vrátil se do Jeruzaléma. Tento král, který je pro židovský národ cizincem, plní Boží vůli a ukazuje tak univerzálnost plánu spásy (2 Kron 36,14-23). Poetické a dramatické akcenty žalmu pak vyjadřují utrpení vyhnanství: „U babylónských řek, tam jsme sedali a plakali, když jsme vzpomínali na Sión.“ (Žl 137 [136],1). Touha po Siónu, starověkém názvu pro horu Jeruzalém, je touhou Boží. Zvěstuje se tak církev otevřená všem národům a Sión předznamenává nové město Boží, v němž budeme z Boží milosti žít s Ježíšem, jak se říká ve druhém čtení (srov. Ef 2,4-10). Syn člověka sestoupil z nebe: dnešní

evangelium navazuje na tento Ježíšův výrok hned v závěru Nikodémovy návštěvy. Kristus přirovnává kříž ke dřevu, na němž Mojžíš na poušti na znamení spásy vyvýšil bronzového hada (srov. Nm 21,4-9), který kniha Moudrosti (Mdr 16,7) vykládá jako symbol milosrdenství. Ježíš bude vyvýšen na kříži. Nikodémovi zjevuje jádro tajemství vykoupení: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna“ (Jan 3,16). Pán zvěstuje spásný charakter Vtělení: kdo v něj věří, je spasen, vejde do nebe, do věčného života, „skrze víru“ (Ef 2,8). Odmítnout víru v Krista znamená odmítnout spásu.

Svatý Josemaría shrnuje tajemství Ukřižovaného rozjímáním o Ježíši na kříži „se srdcem probodeným z lásky k lidem“ [1]. Jeho smrt na kříži je znamením Boží lásky, která k němu přitahuje všechny lidi. Nikodém šel za Ježíšem „v noci“ (Jan 3,2), protože

ještě nebyl ve světle. Světlo, první dar Stvořitele, je zdrojem, podmínkou a symbolem veškerého života; znamená také spásu a radost. Dodnes se žádnému vědci nepodařilo přesně vysvětlit, co je to světlo. Křesťan ale ví, „kdo“ je to.

Kristus je světlo; projevuje se v těch, kdo „jednají podle pravdy“ a „jdou ke světlu“ (Jan 3,21). Jednat podle svědomí, rozeznávat zlo od dobra, znamená jednat podle víry a být otevřený tomu, který přišel, „aby svět byl skrze něho spasen“ (Jan 3,17). Vstupní antifona, převzatá z proroka Izajáše, přirovnává Boha, který utěšuje své, k matce kojící vlastní děti (srov. Iz 66,11). Bůh je Otec a miluje nás s otcovskou a mateřskou něhou. Radostný dar je vyzdvižen velmi lidským způsobem: radost je třeba předávat. Radost z vykoupení, a tedy ze spojení s Bohem, je radostí z jednoty lidí mezi sebou. V Eucharistii nám Duch Svatý dává

lásku, abychom se uměli dělit o
radost z vědomí, že jsme milováni.
Usmívat se, když jsme unavení,
stárnout se smyslem pro humor,
nesoustředit mnoho rozhovorů na
smutná témata, umět vychutnat
dobré věci při každé příležitosti,
nestěžovat si, když dítě všechny
vzbudí svým nočním křikem, těšit se
ze společnosti druhých a prožívat
život jako „čas setkání“ [2]: radost je
způsob, jak milovat druhé v Bohu.

Guillaume Derville

[1] Svatý Josemaría Escrivá, Jít s
Kristem, č. 165.

[2] Papež František, Enc. Fratelli tutti,
č. 66.

Guillaume Derville // Photo:
Creation Hill - Pexels

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
nedelni-evangelium-radost-z-krize/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/nedelni-evangelium-radost-z-krize/)
(15.08.2025)